

SENIORER I TIDEN

INFLYTANDE • VALFRIHET • LIVSKVALITET

HISTORIK SPF VÄSE-FÅGELVIK 1979 - 2004

I samband med föreningens 20-årsjubileum skrev Karl-Eric Oscarsson en fin historik över de gångna 20 åren. Jag vill med denna skrift i någon mån komplettera denna och även behandla de senaste 5 åren.

Föreningen bildades den 21 mars 1979 i Glumshammars Missionshus, varvid 14 personer tecknade sig som medlemmar. Föreningen hade då namnet Väse pensionärsförening SFRF (Sveriges Folkpensionärers Riksförbund).

Den första styrelsen hade följande sammansättning:

Ordf	Ingrid Nilsson
Sekreterare	Helmer Larsson
Kassör	Ingeborg Nilsson
Ledamöter	Valfrid Johansson Birgit Larsson

Övriga medlemmar blev Gunnel Johansson, Margit Edgren, Lisa Andersson, Birger Nilsson, Hugo Johansson, Rut och Erik Hedqvist, Karin Laurentz och Sven Borg. Denna lista är dock tveksam, eftersom i vissa dokument också Elsa Larsson nämns. Det kan alltså ha varit 15 medlemmar från början. Det har också framhållits att Alvar Kronlund blev medlem första året – han deltog dock inte i det första mötet.

Man startade med en förhållandevis hög "svansföring" och avhöll redan första året 4 medlemsmöten och hade även en viss utåtriktad verksamhet. Vid årets slut var medlemsantalet 17 st och kassabehållningen var SEK 605:95. 1980 fastställdes årsavgiften till SEK 20:-.

Man kan ur de gamla protokollen utläsa att man hade en bred verksamhet och att man mera än idag hade utbyte med andra föreningar.

I november 1985 bytte föreningen namn till "Väse-Fågelviks pensionärsförening av SPRF" och den 1 juli 1986 bytte förbundet namn och blev SPF - Sveriges Pensionärsförbund, varvid vi kom att heta SPF Väse-Fågelvik.

1987 var epoken Ingrid Nilsson slut och till ny ordförande valdes Gunnar Andersson. 1991 blev Karl-Erik Oscarsson ordförande efter att under ett par år ha varit vice ordförande. 1993 var ordförandeposten vakant, men vice ordförande var Karin Johansson. 1994 vidtog en ny epok med Hilding Larsson som ordförande, ett ämbete som han innehade till 2002. 2002 övertog Mats Molander posten, som han innehade i ett år. 2003 valdes Bo Sjöstedt till ordförande, ett uppdrag som han fortfarande år 2004 innehar.

Hur har då föreningens medlemsutveckling varit? Det började som sagt med 14 (15) medlemmar för att under det första året öka till 17. Vid slutet av 1983 var man 21

medlemmar, 1986 var man 30 och 1990 hade siffran stigit till 47. Därefter skedde en stadig ökning, så att man 1996 var 74 medlemmar. Så kom en viss stagnation och år 2000 var antalet 78 medlemmar. Under de senaste åren har dock ökningen varit större och i skrivande stund (den 22 mars 2004) är medlemsantalet 110. Med säkerhet kan man under de närmaste åren förvänta sig ytterligare ökning, eftersom ju nu de stora "krigskullarna" börjar gå i pension.

Medan vi är inne på statistik kan vi ju också titta på medlemsavgifternas utveckling. Det började alltså som nämnts med SEK 20:- för att 1985 ha ökat till 30:-. 1990 var den uppe i SEK 50:- för att 1995 ha fördubblats till SEK 100:-. År 2000 var avgiften SEK 120:- och nu betalar vi, som alla vet EK 140:-/ år.

Karl-Eric Oscarsson beskrev i sin historik på ett ingående sätt de aktiviteter, som man genomfört, varför jag inte räknar upp allt på nytt.

Under de senaste åren har man funnit ett mönster med ett antal årligen återkommande evenemang. Nämnas kan äggsexa, kyrksöndag i Väse kyrka, våravslutning i form av picnic, inbjudan till Missionskyrkan i Skattkärr och/eller Väse samt julfest i Väse skola. Programmen har för övrigt varit rikt varierade från glad underhållning till seriösa föredrag om angelägna ämnen.

Jag gör dock ett par reflektioner. Den första tiden varierade man lokal för sina möten på ett annat sätt än vi gör idag. Inte sällan träffades man hemma hos någon medlem, vilket ju var lätt på den tiden då medlemsantalet inte var så högt. Den utvägen är ju stängd idag, då vi är 110 medlemmar, men man kan ju fundera på om vi inte då och då borde träffas på andra platser än i tätorterna. Det kunde ju vara roligt för dem som bor ute på landsbygden att någon gång inte behöva åka så långt.

Man genomförde på våarna inte gökotta - men gökafton. Det låter trevligt och är kanske något vi bör fundera på att återinföra.

Vidare förekom att föreningens herrar stod för förplägnaden. Det skulle väl idag bli trångt med ett 50-tal gubbar i köket, men vi kanske kunde utse några herrar. Som någon gång skötte "utspisningen". Vi är väl emanciperade?

Vid pennan/Bo Sjöstedt